

49de Møde.

Fredag den 21. Februar Kl. 13.

Formanden: Med Skrivelser af Gaars Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov angaaende Vitaminreklame og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme,

hvilke Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

I Skrivelser af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab og

Forslag til Lov om Dykkernæring og Betyggelse af Dykkerarbejde.

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Landbrugsministeren, at han samme Dag i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om en Kornordning,
Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen,

Forslag til Lov om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 79 af 19. Marts 1930 om Oprettelse af et Fiskeriraad.

I Skrivelse af samme Dato meddeler Indenrigsministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændringer i Rigsdagsvalgloven.

Da Ministeren for Handel, Industri og Søfart er optaget af Forhandlinger i Folketinget, maa den første Sag paa Dagsordenen foreløbig udgaa.

For at Punkt 2 paa Dagsordenen kan behandles i dette Møde, udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Vitaminreklame.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 145).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov angaaende Vitaminreklame. Det er almindelig bekendt, at der i de senere Aar i stigende Grad baade af Producenter og handlende reklameres med, at Varer af forskellig Art, som falbydes, hvad enten det er Levnedsmidler, Foderstoffer eller andre Varer eller Præparater af forskellig Art, indeholder Vitaminer. Disse Reklamer er, hvad formentlig ogsaa er bekendt, ofte villedende, i bedste Fald ukontrolable. Der er derfor fra forskellige Sider rettet Henvendelser til Indenrigsministeriet om at søge tilvejebragt Hjemmel for en almindelig Ordning til Forebyggelse af Misbrug med Hensyn til Vitaminreklamer. Jeg er enig i, at det sikkert er paa Tide at søge en saadan Ordning tilvejebragt, hvis der ikke skal udvikle sig en Tilstand, hvor den indbyrdes Konkurrence mellem Virksomheder og Firmaer paa en Række Omraader fremkalder en Reklamering med Varernes Vitaminindhold, der i ikke ringe Grad kan tænkes at føre Forbrugerne bag Lyset, og som selvfølgelig vil kunne foraarsage store økonomiske Tab for dem, der bliver ført bag Lyset. Det Lovforslag, der her foreligger, gaar ud paa, at Reklamering med Vitaminindhold af Varer og Præparater eller Benævnelse af Varer paa en Maade, der er egnet til at vække Forestilling om, at Varen indeholder Vitaminer, kun maa finde Sted, naar Vitaminernes Art er angivet. Endvidere foreslaas det, at det af vedkommende Fagminister skal kunne bestemmes, at Vitaminernes Mængde pr. Enhed af Stoffet skal angives, og at Rigtigheden af Angivelser, saavel af Art som af Mængde, skal kontrolleres efter Regler, der udfærdiges af den paa-gældende Minister, dog efter Forhandling med Indenrigsministeren, saafremt Kontrollen skal udøves af Ståtens Vitamin-